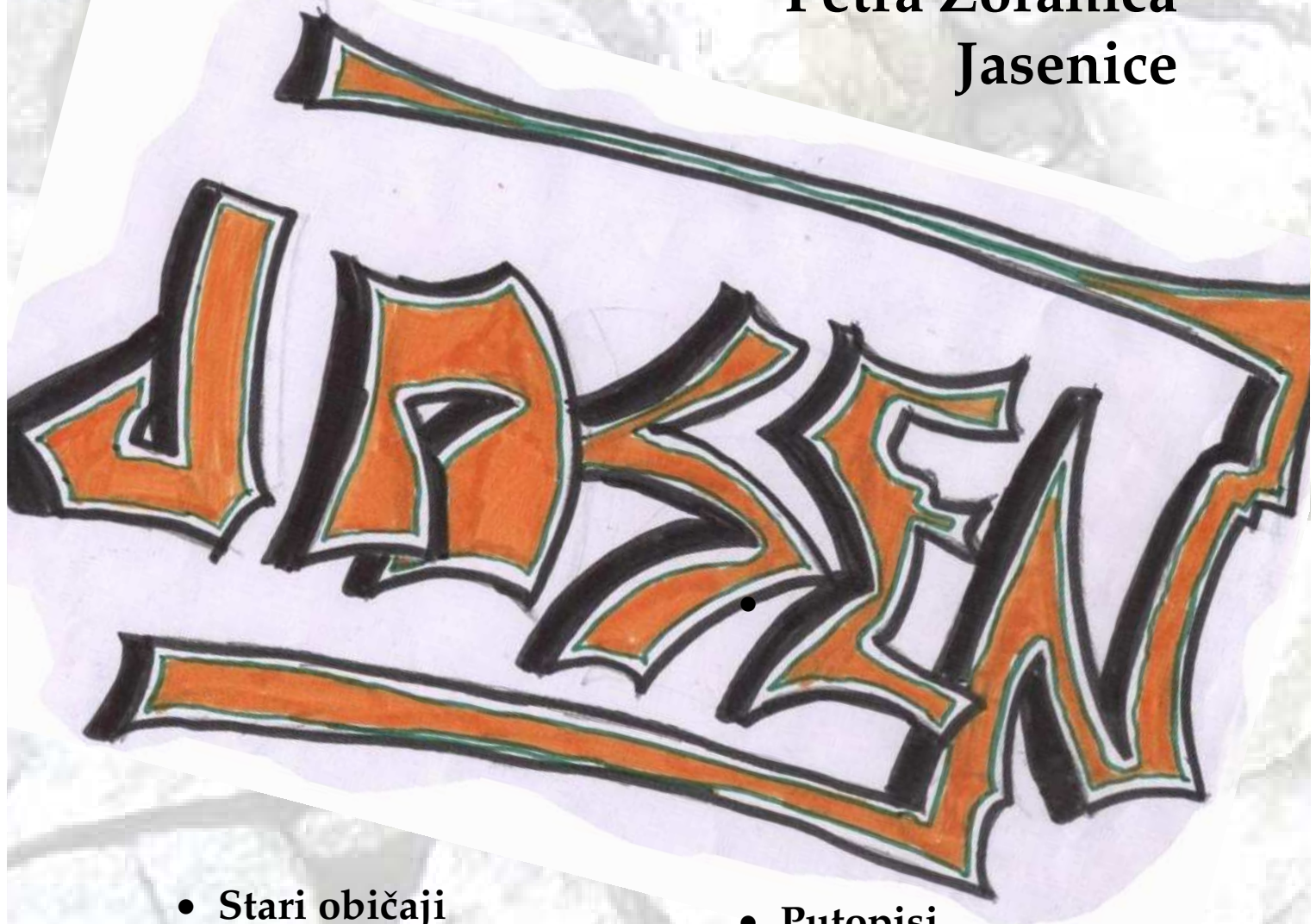

Broj 4

List učenika
Osnovne škole
Petra Zoranića
Jasenice

- Stari običaji
- Vijesti – vjestice
- Biljne i životinjske vrste mog kraja
- Likovno – literarni kutak
- Sport
- Skupine
- Putopisi
- Glazba
- Engleski kutak
- Zabavni kutak
- Njemački kutak

SADRŽAJ

Stari običaji	2
Vijesti – vjestice	6
Biljne i životinjske vrste mog kraja	16
Skupine	17
Likovno – literarni kutak	20
Sport	24
Putopisi	25
Glazba	28
Engleski kutak	29
Zabavni kutak	30
Njemački kutak	31

Pozdrav svima !

Dragi naši čitatelji, evo nas i ove godine s još jednim brojem našeg Jasena, doduše u nešto izmijenjenom izdanju, ali nadam se jednako dobrom kao i do sada. Na početku ovog obraćanja, željeli bismo prije svega zahvaliti našoj bivšoj nastavnici Silvani na dosadašnjem radu i trudu oko našeg školskog lista. Velika hvala i nadamo se da Vam je u novoj školi jednako dobro kao i kod nas ili još i bolje i da nas niste zaboravili. Također zahvaljujemo svima koji su na bilo koji način doprinijeli stvaranju našeg Jasena. Sada dosta zahvala. Idemo na posao.

Početak ove školske godine obilježili smo prisjećanjem na drevne igre u kojima je glavni rekvizit bio kamen pa Vam stoga donosimo zanimljive reportaže sa školskog igrališta, ali i iz

kuhinje gdje se kuhala maslegija i pekli uštipci. Njami!

Osim ovog sportsko – kulinarskog dana, možemo se pohvaliti i projektom „Škole za Afriku“ u koji se velikodušno uključila i naša škola. Dani kruha, otkrivanje spomen ploče Borisu Maruni kod Crkve sv. Frane pod Pragom , autobus Čudesna šuma, posjet pisca Giovannija Matešića Jeremije, izleti, terenske nastave... To su samo su neka događanja .

Nadam se da smo Vam uspjeli zagolicati maštu i dovoljno probudili znatiželju da pročitate Jasen od prve do zadnje stranice.

Uživajte!

Vaši novinari!

KOTAČ VREMENA

Ove godine učenici i nastavnici naše škole pokušali su oživjeti neke stare igre i recepte našeg kraja. Kamena s ramena, trčanje u vrećama, potezanje konopa, maslegija samo su neke od riječi koje smo toga dana čuli.

Igre naših predaka znatno su se razlikovale od ovih naših danas. Njihove igre bile su isključivo vezanu uz kamen. Stoga se u našoj školi 24. rujna 2010. održala manifestacija pod nazivom „Kotač vremena“. Učenici su u suradnji sa svojim nastavnicima pokušali oživjeti neke stare igre. Nastavnik tjelesne i zdravstvene kulture Mate Ivić je sve pripremio za natjecanje te bio sudac i pomno pratio sve što se događalo.

Sudjelovali su učenici svih razreda. Učenici nižih razreda natjecali su se u nošenju jaja u žlici, gdje je pobjedu odnijela Antonija Vulić, učenica 1. razreda.

Stariji su učenici bacali „kamena s ramena“. To je igra isključivo za dečke jer je bit igre baciti teški kamen što dalje. Međutim, to nije omelo naše nastavnice, Nadu i Ružu, da se okušaju u ovoj disciplini. Nažalost, van natjecateljske kategorije. Bravo nastavnice!

U potezanju konopa pobijedili su sedmaši nakon što su osmaši diskvalificirani zbog nesportskog ponašanja. (Ako se ne sjećate zategnuli su konop i onda ga naglo pustili pa su protivnici popadali), a u kategoriji 5. i 6. razreda bolji su bili šestaš, ali bez obzira na to naši osmaši nisu ostali bez pohvalnica.

Stari običaji

Njihova ljepša polovica pobijedila je u potezanju konopa. Bile su bolje od sedmašica.

U skakanju u vrećama u ženskoj kategoriji 5. i 6. razreda, pobijedila je Magdalena Šarlija iz 6. razreda dok je u dvoboju 7. i 8. razreda najuspješnija bila Martina Baričević iz 7. razreda, a u muškoj kategoriji najuspješniji je bio Šime Baričević iz 6. razreda.

Kako bi sve bilo u stilu starih vremena, za vrijeme dok su se jedni na školskom igralištu natjecali a drugi navijali za svoje favorite i to sve pod budnim okom svojih nastavnika, drugi dio nastavnika uhvatio se kuhače i vješto spremio hranu naših predaka. Pripremali su „maslegiju“ i „krumpir u cilo“ a za desert su bili uštipci. Teško je objasniti kakva su to jela, ali vjerujte da su jako ukusna pa se nadamo da ste ih svi probali, a oni koji nisu imali još tu sreću neka pričekaju novu školsku godinu i novi „Kotač vremena“ za koji se nadamo da će postati tradicionalan u našoj školi. Mislim da se svi slažemo, bila bi šteta ne ponoviti sve ovo.

Klara Vulić, 6.raz.

LJUBAVI, ZALJUBLJIVANJA, PROŠNJE, VJENČANJA – NEKAD I SADA

Vezano za običaje i prošlost našeg kraja napravili smo malo istraživanje među našim bakama. Pokušali smo saznati kako su se one nekada zabavljale, zaljubljuvale, vjenčavale i jesu li ta vremena zaista bila tako lijepa, sretna kao što nam se o njima priča. Evo što smo saznali.

STARINSKA ŠKRINJA

Kako ste se zabavljali?

Tako što smo pivali, piljali se, igrali smo trlju i kolo, plovili, kamena s ramena, nije bilo lopte ko' danas.

S koliko ste se godina udali ?

Sa 20 godina.

Koliko imate djece ?

Četvero.

S koliko ste godina rodili prvo dijete ?

Sa 21 godinu.

Koliko unučadi imate ?

Desetero.

Gdje ste se najčešće zaljubljuvali?

U kolu ispred crkve ili kod blaga.

Kako ste se upoznavali?

Momak bi doša' k curi i njenim roditeljima i pitao bi li se ona udala za njega, a onda bi skupa odredili datum.

Kako bi se momak i cura odijevali za vjenčanje?

Cura bi nosila bilu bljuzu , svijetlo plavu traversu, crni vuštan, cipele i na glavi veo, a momak odijelo, bilu košulju i cipele.

Kakav je bio obred vjenčanja i slavlja?

Večer prije vinčanja svi bi se okupili kod momka, a ujutro po mladu. Mladu bi izveja tata ili brat pa u crkvu na vinčanje.

Stari običaji

Navečer bi skuvali slatkog vina i ukrasili bi vrč. Vrč bi dali mladoj i onda bi ona nazdravljala svima, a gosti bi zauzvrat zdravici mladencima davali novac.

Koje bi kućanske poslove obavljala mlada kad bi se udala ?

One bi čobanile, drvarile, prale robu, prele, plele, kopale, žito žele, a i sve drugo što bi bilo potrebno, ili što bi joj diver ili svekar naredili.

BRUNZIN

Kako bi se roditelji momka odnosili prema mladoj?

Kako kod koga, ali ako joj što naredi nije smila reći neću.

Je li bilo puno razvoda brakova?

Nije bilo razvoda, a ako bi muževi i tukli žene ne bi se smile rastaviti.

Na temelju ovoga zaključite sami što je bilo bolje, ovo nekada ili ovo danas.

Magdalena Baričević 8. raz.

PRIBOR ZA JELO

STARE RIČI NAŠEG KRAJA

Jako je teško sabrati sve riječi koje su naše prabake, pradjedovi a neke i bake i djedovi govorili ili još uvijek govore a za koje mnogi od nas ne znaju što znače. Pokušavši oteti zaboravu barem neke od njih počeli smo ih zapisivati i odlučili smo neke objaviti u ovoj rubrici u kojoj ionako govorimo o prošlosti.

divaniti – govoriti
 vaik – uvijek
 ozga – odozgo
 ozda – odozdo
 odija – išao
 trcija – dodirnuo
 prkljati – odseliti u Velebit
 jara – staja
 prelo – ići u posjet
 kinin – tableta
 utrniti – ugasiti
 takuin – novčanik
 kain – lavor
 katriga – sjedalica
 avlija – dvorište
 brunzin – lonac

Paula Vulić , 5. raz.

MLIN ZA KAVU

SITO

Stari običaji

STARE PJESME

Kako bi potkrijepili ovu priču o nekadašnjem zaljubljanju odlučili smo Vam napisati i neke stihove koje su nekad pjevali naši stari. Ponekad se one još mogu čuti u Jaseničkim svatovima, ali nažalost jako rijetko, jer mi mladi odrastamo na nekoj drugoj vrsti glazbe, nerijetko se srameći ovih starih pjesama.

Ja kod koza, dragi kod ovaca,
 Dođi dragi bit će poljubaca

Velebite ne daj magli na se,
 Di moj dragi svoje stado pase.

Dođi dragi meni sa planine i donesi kruva i
 slanine.

Kiša pada i pomalo rosi,
 Mene dragi kod ovaca prosi.

Ja u crkvi ne gledam u popa,
 Neg' u momka garavoga oka.

Misečino i ti puno znadeš,
 Pazi samo da me ne odadeš.

Ide Božić, ide novo prelo,
 Sad će dragi tamburom kroz selo.

Udat' ću se imena mi moga,
 Do Božića, ali ne znam za koga.

Prođe Božić ja se ne oženi',
 Do drugoga dugo'j čekat meni.

Magdalena Šarlija, 6. raz.

BORIS MARUNA**VIJESTI – VJESTICE**

Čovjek našeg kraja, pjesnik, prevoditelj, rodoljub, koji se u svojim djelima često dotiče svog Velebita i svog rodnog kraja. On svoje Jasenice nikada nije zaboravio, nemojmo ni mi njega.

25. rujna 2010. pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture, grada Zaprešića, Hrvatske Matice iseljenika, Zadarske županije i naše općine u našoj školi organiziran je prigodni program povodom obilježavanja 70. godišnjice rođenja pjesnika Borisa Marune. Svečani program započeo je u 12 sati u prostorijama naše škole, gdje je otvorena izložba Maruninih djela i održan recital pjesama Borisa Marune, koje je govorio Joško Ševo.

Nakon toga u 14 sati, unatoč jakoj kiši i hladnoći, državni tajnik u Ministarstvu kulture Zoran Šikić otkrio je spomen ploču na ostacima Marunine rodne kuće kod crkve Sv. Frane Podpragom. Spomen ploča dar je akademskog kipara Dragutina Grgasa.

Boris Maruna rođen je 13. 4. 1940. god u Jasenicama, Podprag, a umro je 14. 6. 2007. god u Zagrebu. Bio je pjesnik i prevoditelj s engleskog i španjolskog jezika. Godine 1960. emigrira iz tadašnje Jugoslavije u Italiju. U tri desetljeća emigracije živio je u Argentini, V. Britaniji, SAD-u, Španjolskoj. Za to vrijeme magistrirao je na sveučilištu u L.A.-u, te je u Barceloni završio hispanistiku. Objavio je nekoliko zbirki pjesama. Autor je kronike „ Otmičari izgubljenog sna „ koja opisuje teroristički čin hrvatskih emigranata, otmičara američkog zrakoplova 10.9.1976., čime se htjelo ukazati na položaj Hrvata i Hrvatske unutar bivše Jugoslavije.

Maruna je kao jedan od službenih prevoditelja bio izravni svjedok sudskog procesa akterima te akcije. Nakon

uspostave hrvatske države 1990.god. vratio se u domovinu te postaje jedan od najoštrijih kritičara hadezeovske vlasti. Obnašao je dužnost ravnatelja Hrvatske matice iseljenika te glavnog urednika časopisa Hrvatska revija. Bio je saborski zastupnik i hrvatski veleposlanik u Čileu. Objavio je 10 knjiga i dobio mnoge nagrade za svoje stvaralaštvo.

Magdalena Šarlija 6. raz.

U POČAST VELEBITU

**Nek' mi nitko ne spominje Velebita
Nek se nitko ne poziva na nj
Velebit nije nedovršen san nekog Boga
Nije ja i nije ti
Nije New York
Ni Rim
Nije Barcelona
Ni Buenos Aires
Nije medvjed Brundo
Ni San Diego Freeway
Nije London
Ni Babina Greda
I sigurno nije Tihi ocean
Velebit je planina
Kuća gora
Kamen u nebu
Ptica u mom mozgu
Od sjevera prema jugu
Od istoka prema zapadu
Kako god uzmeš
Uzduž i poprijeko
Odozdo prema gore
On
Stoji**

Čestitošću svojom , prijatelji moji,
Sve će nas nadživjeti.

BORIS MARUNA

ČUDESNA ŠUMA

Ne, nije riječ o crtanom filmu već o autobusu koji razveseljava najmlađe učenike.

Ove godine najmlađi učenici naše škole su mogli jedan dan uživati u blagodatima koje nudi prekrasni autobus Čarobna šuma. To je projekt Ministarstva obitelji koji posjećuje mjesta na područjima posebne državne skrbi.

Radi se o velikom, lijepo oslikanom autobusu s mnoštvom zanimljivih sadržaja prilagođenih za djecu od 1. do 4. razreda. Tu su djeca mogla crtati, pisati, slagati slagalice, igrati igrice na računalima, na što su i potrošili najviše svog vremena. Svi su bili jako sretni i s nestrpljenjem čekali da njihov razred dođe na red.

Nadamo se da će doći i iduće godine pa ih molimo da ovaj put puste i nas malo starije.

Josip Josipović, 5. raz

VIJESTI – VJESTICE

PUTUJUĆE KAZALIŠTE

Na početku magarac i lisica pronalaze veliku bocu. Kad je boca pala na pod magarac i lisica su se prestrašili. Iz boce se izlegao mali dinosaurus. Dinosaur je tražio prijatelje, ali svi su ga se bojali i bježali od njega.

Dinosaur je počeo plakati, a bubamara ga je utješila. Onda su došli magarac i lisica koji su se sprijateljili s njim. Predstava je bila lijepa i zanimljiva.

**Magdalena Šimićević, Andela Knežević,
1.r.**

DANI KRUHA

Uh, cijela škola miriše. Što se događa? Ah, pa da, danas obilježavamo Dane kruha!

To sam se zapitao to jutro kad sam ušao u školu. Sve je mirisalo po svježim pečenim, domaćim krušnim proizvodima. Onda sam se sjetio da se danas obilježavaju Dani kruha u našoj školi.

Kao svake, tako su i ove godine naši učenici od 1.- 4. raz. donijeli razne pekarske proizvode koje su ispekle njihove vrijedne mame. Vjerojatno se netko i izvukao s kakvim kupljenim proizvodom, ali nema veze, opraštamo. Sve su to lijepo izložili, a na kraju smo svi skupa to i pojeli. Svaka čast! Bilo je super i neka se ta tradicija ne ukine!

Jure Baričević, 5.raz.

VIJESTI – VJESTICE**OBILJEŽAVAMO VUKOVAR**

I reći ću vam samo još jednu stvar,

zapamtite VUKOVAR

stih je pjesme koji smo ukrali sa panoa nastavnice Nade koji je napravila povodom obilježavanja dana Vukovara. Mislim da više ništa ni ne bi trebalo reći, jer je ovaj stih toliko snažan da sve sam govori, ali kakvi bi mi to novinari bili kad bi ostali samo na tome?!

Ime grada Vukovara potječe od rijeke Vuke, koja protječe kroz grad. Vučedolska golubica, koja je simbol Vukovara pronađena je 1983. god. Nažalost, grad Vukovar postao poznatiji po ratnim stradanjima i crnim, žalosnim slikama nego po svojoj povijesti i ljepotama. 18.11. sada već tako daleke 1991. god., pao je grad Vukovar u ruke neprijateljske vojske. Mnogi su ljudi ubijeni, mnogi ni do danas nisu doznali što se dogodilo njihovim najmilijima, a o gradu da ni ne pričamo. Nažalost mi ne možemo puno napraviti kako bi pomogli tim ljudima, ali se zato trudimo da njihova sudbina ne padne u zaborav. Stoga u spomen svih tih ljudi, heroja, svake godine 18.11. u našoj školi zapalimo svijeće, svatko u svojoj učionici, i održimo minutu šutnje za sve heroje našeg Vukovara.

Marko Baričević, 5.raz.

VIJESTI – VJESTICE

PAD JASENICA

11. 9., datum koji Jaseničani nikada ne smiju zaboraviti.

Nekako mi se čini da često zanemarimo jako važan datum u povijesti Jasenica, a to je svakako 11. rujna. Mi se tada nismo bili ni rodili ali dugujemo našim djedovima, bakama, mamama i tatama da barem znamo što se tada događalo s njima.

10. rujna 1991. god. stanovnici naše općine morali su napustiti svoje domove zbog napada tadašnje JNA i naših istočnih susjeda. Svi su krenuli u nepoznato, svatko na svoju stranu s nekoliko vrećica u rukama, ostavljajući za sobom sve što su imali, ali misleći kako će se brzo vratiti svojim kućama. Međutim, već 11.9. naši su neprijatelji ušli u sva ta mjesta, okupiravši cijelu općinu. Sve su popljačkali, spalili, srušili ali najveće zlodjelo bilo je rušenje naše prekrasne crkve Sv. Jeronima u Jasenicama koja je srušena 30.9. na sam dan Sv. Jeronima.

Godinama su Jaseničani bili prognanici po raznim krajevima Lijepe naše. Općina je oslobođena akcijom Maslenica.

Mi srećom nismo bili svjedoci ovog stradanja ali sve što mogu reći kad slušam te priče je: Ne ponovilo se !

Sara Šarac, 6. raz.

POSJET PISCA

GIOVANNI MATEŠIĆ –
JEREMIJA

Na temu Akcije Maslenica naša škole 24.1.2011. ugostila je gosp. Giovannija Matešića Jeremiju, jednog od aktivnih sudionika Domovinskog rata i Akcije Maslenica. On je održao predavanje našim osmašima, koje je bilo zaista iscrpno i poučno. Kao novinari, iako sedmaši, imali smo čast prisustvovati ovom predavanju, a nakon toga smo zamolili gosp. Matešića za kratki intervju.

Gdje ste rođeni i odrasli?

Rođen sam u Zadru 27.1.1959. , gdje sam i odrastao

Kakvo je bilo Vaše djetinjstvo?

Moje djetinjstvo je bilo uobičajeno. U to je vrijeme bilo mnogo više djece, a i odgoj je bio i kod kuće i u školi.

Koju ste osnovnu školu pohađali ?

O.Š. Kristo Ljubičić, Arbanasi

Koji Vam je bio najdraži predmet?

Najdraži predmet mi je bio biologija, ali to je više ovisilo o nastavniku nego o predmetu.

Koju ste srednju školu završili?

Završio sam gimnaziju Vladimira Nazora.

**Evo i naši osmaši su pred životnom odlukom koju školu upisati, što postati ?
Imate li neku poruku, savjet iz vlastitog životnog iskustva ?**

Poručio bih im samo da uvijek slijede sebe i da brane svoje stavove.

Znamo da pišete kolumne, knjige, jesu li one isključivo ratne tematike?

Nisu, ja pišem o posljedicama nakon rata, što se sve događa u Hrvatskoj nakon rata, o nepravdi.

Jeste li i kao mali voljeli pisati, čitati? Konkretno lektire?

Da, imao sam sklonosti prema hrvatskom jeziku. Kad sam bio mali uvijek sam puno vremena provodio u gradskoj knjižnici.

Koji Vam je najdraži pisac, knjiga?

Pa, ja baš i nemam najdražeg pisca, ni knjigu, al' posebno drag pisac mi je Ernest Janger i knjiga „Željezni križ „.

Osim pisanja bavite li se još nečim? Imate li kakav hobi?

Kao dijete sam imao mnogo hobija, ali najdraži su mi uvijek bili čitanje i pisanje.

Hvala Vam što ste došli u našu školu i što ste odvojili malo vremena za naš školski list Jasen.

Želimo Vam sve najbolje u daljnjem životu i radu.

Petra Maruna, 7.raz.
Klementina Šarlija, 7. raz.
Nikolina Basa, 7. raz.

BOŽIĆNA PRIREDBA

23. prosinca, nije pjesma Tonija Cetinskog, već zadnji nastavni dan prvog polugodišta i naša školska priredba.

VIJESTI – VJESTICE

23. prosinca, zadnji dan nastave u prvom polugodištu i naša tradicionalna, božićna, školska priredba. Tog jutra je u školu došao i svećenik naše župe, don Elvis Ražov pa smo se svi skupili u predvorju naše škole koji je bio prekrasno ukrašen za ove blagdanske dane. Veliki bor s prirodnim, ručno izrađenim ukrasima, jer mi smo ipak škola koja drži do ekologije, a pokraj bora prekrasne, velike jaslice za koje mi se čini da su svake godine sve veće i ljepše.

Uslijedio je blagoslov i kratka, ali sadržajna, propovijed našeg svećenika za što mu je ravnatelj kao znak zahvale darovao košaru s domaćim proizvodima. Nakon toga je mogla početi priredba. Voditelji su bili Anela Šarlija 3. raz. i Marko Baričević 5. raz. Za razglas je bio zadužen nastavnik Darko, a ostale tehničke stvari pedagog Vedran. Naši prvšaši su nam se predstavili s recitacijom. Iako im je ovo prvi javni nastup, možemo zaključiti da su bili odlični. Što li možemo od njih očekivati kad budu stariji?! Bravo prvšaši!

Drugaši su već iskusniji pa se od njih i očekivalo da sa svojim recitacijama budu odlični, a takvi su i bili. Ne smijemo izostaviti ni trećaše koji su se najviše dokazali svojim proizvodima koje su sami izrađivali tijekom prvog polugodišta, a ovu priredbu iskoristili su u komercijalne svrhe pa smo svi mogli ponešto kupiti, ali i pomoći djeci u Africi, jer je prodaja bila humanitarnog karaktera.

Mene su se jako dojmile vješte ruke trećašica, koje su izrađivale „jašmak,. Ne znam puno o tome, ali mislim da im super ide.

Četvrtaši su smislili pitalice za drugaše koje su bile jako zanimljive i smiješne i starijim učenicima, ali i nastavnicima.

Čulo se tu i raznih prigodnih pjesmica koje je pratila naša nastavnica Petra, a i neizostavno kolo nastavnice Jelene Matković je bilo tu. Većina roditelja, koji su sjedili u gledalištu i budno pratili sve što se događa, bilo je oduševljeno glasovnim mogućnostima Marka Nekića, 5.raz te plesnim koracima Kristine Marune 3.raz; Ive Đurice 4.raz; Marije Zubak 4.raz; Magdalene Šarlije 6.raz; Anele Šarlije 3.raz; Jakova Baričevića 5.raz; Ivane Marune 6.raz i moje malenkosti.

Zanimljivi su bili i igrokazi „Stara i Nova godina „ i „Božićna priča „s prigodnim sadržajima za blagdane koji slijede, a koju su izveli učenici 5. i 6. razreda pod vodstvom nastavnice Josipe.

Ovom prilikom želim zahvaliti svima koji su na bilo koji način pridonijeli da ova priredba bude održana, a ispričavam se svima koje nisam spomenuo imenom i prezimenom, a koji su zaslužili biti spomenuti. Bio je to ipak zadnji radni dan i svi smo čekali da odemo kući i počnemo uživati u zasluženim praznicima.

Josip Josipović 5.raz

PAO JE SNIJEG

Snijeg, pada prvi snijeg....

Bila je srijeda 26.1.2011. Probudila sam se i pogledala kroz prozor. Sve je bilo prekriveno snijegom, što je kod nas jako rijetka pojava. Jedva sam čekala da dođem u školu.

VIJESTI – VJESTICE

Kao što sam i mislila, kad sam došla pred školu već su se neki učenici grudali u školskom dvorištu, ali nažalost

zvono je prekinulo tu čaroliju. Do odmora smo samo virili kroz prozor misleći, hoće li se otopiti dok mi izidemo iz škole. Na odmoru smo se obukli i istrčali van. Nikom nije bilo do doručka. Vratili smo se u razrede mokri. Jakne, rukavice, šalove, kape, sve smo poslagali na radijatore da se osuši do kraja nastave i s nestrpljenjem čekali kraj šestog sata. Tada je nastao stampedo. Svi smo bili vani. Grude su letjele na sve strane i nitko nije mario za hladnoću i promrzle ruke, jer tko zna kad će opet pasti.

Klara Vulić , 6.raz.

MAŠKARE U NAŠOJ ŠKOLI

*Danas je fašnik, najljepši dan,
Dajte nam krafne, istjerajte nas van*

9. ožujka u školi imali smo maskenbal. Kad smo došli u školu, svi učenici od 1. – 4. razreda počeli su se pripremati za svoj nastup, trudeći se da baš oni budu najbolji.

Tako su se četvrtaši predstavili sa svojom izvedbom starog jaseničkog vjenčanja. Odlično su oni to odglumili. Mi trećaši smo bili obučeni i obojani kao mali crnci i predstavili se plesom Jamo, jamo artz. Ne mogu sama reći kakvi smo bili, ali nadam se da smo bili dobri. Drugaši su bili lastavice i predstavili su se igrokazom „Lastavice se vraćaju kući“. Oni su isto bili originalni. Naši najmanji sudionici, prvašići, bili su razne „divlje“ životinje i predstavili su nam se glumom a na kraju se odlučilo da su oni i bili najbolji.

Nakon svih izvedbi smo svi zajedno plesali i pjevali: „Danas je fašnik najljepši dan, dajte nam krafne, istjerajte nas van“.

Na velikom odmoru jeli smo prisnac, kolače, fritule, uštipke, krafne... Njami, bilo je odlično. Poslije smo još pogledali film i otišli svojim kućama. Bilo je zaista zabavno. Svi smo uživali, a bilo bi još bolje da nam se iduće godine pridruže i „veliki „ razredi.

Anela Šarlija , 3. raz.

NAŠA MALA DRUŽINA

Mi smo mala družina, rado bi se igrala ... Da razumijemo vas ali nažalost klupe, ploče, knjige, učenje i domaći radovi čekaju vas.

Antonio, Borna, Anđela, Ivan, Glorija, Roko, Magdalena, Antonija, Roko, Ivan su njihova imena, a oni su naši novi učenici. Ove godine dobili smo deset prvašića. Tako mali, zbunjeni, simpatični i razigrani. Lijepo ih je sresti na hodniku. Pitamo se jesmo li i mi takvi bili, o čemu oni razmišljaju, kako im se sviđa u školi, boje li se nečega? To su neka pitanja

VIJESTI – VJESTICE

koja smo im postavili. Evo što smo saznali.

Kako ti je u školi?

Roko Š: Dobro.

Kako si prije zamišljala školu ?

Antonija: Da će biti zabavna , da ćemo se igrati, da će biti igračkaka, da će učiteljica biti dobra.

Što ti je najzabavnije u školi ?

Ivan M : Igrati se na odmoru.

Što tebe najviše veseli u školi?

Anđela : Igranje i šaranje po ploči.

Koji ti je najdraži predmet ?

Magdalena: Hrvatski

Koja ti je najdraža učiteljica?

Antonio: Natalija

Na pitanje tko voli čitati, svi su u glas odgovorili da vole čitati i to uglavnom bajke.

Zanimalo nas je što misle o prijateljstvu.

Što je za tebe prijateljstvo?

Ivan Matković: Ne rugati se, biti dobar, pomagati drugima.

VIJESTI – VJESTICE

Borna : Da samo vježbamo igrokaze .

Iako bi se iz ovih odgovora dalo zaključiti da naši prvaši baš i ne vole školu, nije baš tako. Njihova nastavnica Natalija kaže da je jako zadovoljna, jer su jako vrijedni i vole raditi. Ono na čemu posebno rade i što trebaju popraviti je to da budu tolerantniji jedni prema drugima bez međusobnog optuživanja i svađanja te je potrebno više rada na prijateljstvu.

Za kraj smo ih zamolili da poruče nešto budućim prvašima.

Magdalena: Ničega se ne bojte, nije strašno!

Roko Š: Ne bojte se pisanja, nije tako teško!

Borna: Čitanje nije strašno, lakše je od pisanja!

Roko Š: Ne bojte se škole, nego roditelja!

Zahvaljujemo našim prvašima na iskrenim odgovorima i želimo im svu sreću i puno uspjeha u školi.

**Jure Baričević , 5.raz.
Marko Baričević , 5. raz.
Josip Josipović , 5. raz.**

Tko ti je najbolji prijatelj?

Roko Š: Ivan Matković

Neki dan je bilo Valentinovo pa smo ih pitali što je za njih ljubav i tu je bilo različitih razmišljanja .Većina ih je ljubav povezivalo s curama i dečkima. Neki su nam čak i priznali da imaju curu, dečka, iako su srca koja su izrađivali u školi povodom Valentinova uglavnom poklonili svojim mamama.

Sznali smo da u ovom razredu imamo i aktivnih sportaša. Neki treniraju sami kod kuće, kako to oni kažu, dok neki idu na treninge u neki od klubova.

Borna : Treniram nogomet u NK Velebit u Obrovcu. Na početku sam treninge imao tri puta tjedno a sada imam dva puta tjedno. Odlično je!

Gloria: Ja treniram balet u Zadru. U svibnju ću imati predstavu u kojoj ću imati glavnu ulogu.

Na kraju smo željeli saznati što im se ne sviđa u školi i što bi oni promijenili?

Ivan Maruna: Da nemamo domaćih radova.Ja bih najradije preskočio osnovnu školu i išao samo u srednju.

Toni: Da se u prvom razredu ne uči nego da se počinje učiti u drugom.

Magdalena: Da ne pišemo puno i da ima više cura u razredu.

Roko Š: Da se ne uči ali da se puno čita.

ŠKOLE ZA AFRIKU

Ovo je jedan od projekata u koji se uključila i naša škola, a s obzirom na humanitarni karakter smatramo da je trebamo i ovdje spomenuti. Tim povodom posjetili smo naše trećaše s njihovom učiteljicom Antonijom Basom te se detaljnije raspitali o čemu se zapravo radi.

Što je to „Škole za Afriku“?

Nastavnica Antonija: To je Unicefova inicijativa za izgradnju škola u 11 afričkih zemalja. Ove godine projekt je namijenjen djeci iz Etiopije. Do sada je ovim projektom, u koji se uključilo više od 200 hrvatskih škola, preko 5 milijuna djece dobilo priliku za školovanje, a znamo da po Konvenciji o pravima djece svako dijete ima pravo na školovanje. Hrvatska se u ovaj projekt uključila 2008. god., a ove godine i naša škola postaje aktivna u sakupljanju sredstava za pomoć djeci.

Kako ste se doprinijeli akciji?

Nastavnica Antonija: Mi trećaši smo odlučili izraditi ukrase i prigodnom prodajom na Božićnoj priredbi prikupljati novac za akciju. Materijale za izradu kupovali smo sami od prošlogodišnje razredne štednje. Neke materijale donirali su nam nastavnik Darko, otac jedne naše učenice iz četvrtog razreda, a neke smo prikupili kod svojih kuća, u prirodi...

Jesu li svi trećaši sudjelovali u akciji?

Nastavnica Antonija: Jesu, svi su se rado odazvali i s veseljem radili.

VIJESTI – VJESTICE

Mi ih odgajamo da prepoznaju potrebu ljudi oko sebe i da njeguju vrijednosti kojima ih podučavamo od malih nogu.

Jesu li se i učenici drugih razreda bili uključeni u akciju?

Nastavnica Antonija: U projekt su bili uključeni svi učenici razredne nastave.

Koliko ste novca sakupili prodajom Vaših uradaka ?

Nastavnica Antonija: Ukupno smo sakupili 1000kn i ovim putem zahvaljujemo svima koji su se odazvali ovoj akciji i svojim prilogom omogućili jednogodišnje školovanje za četvero djece. Također zahvaljujemo svim nastavnicima na suradnji, ravnatelju i pedagogu na podršci i razumijevanju. Osobno mogu izraziti zadovoljstvo uspjehom ovog projekta. Projekt smo završili maškaradom na pokladni utorak.

Hoćete li opet organizirati prodaju uradaka?

Nastavnica Antonija: Naravno, pripreme su već počele za prodaju na završnoj priredbi, a za tada pripremamo i prezentaciju našeg razrednog projekta „Jašmak“. Za ovaj projekt imamo financijsku podršku naše škole i vrijedne ručice mojih trećaša.

Ivana Maruna, Veronika Nekić,
Magdalena Šarlija, Ante Baričević, 6.r

SUSRET S PISCEM - TITO BILOPAVLOVIĆ

VIJESTI – VJESTICE

„Paunaš“, „Filipini iza ugla“, samo su neke od Titovih knjiga koje učenici naše škole rado posuđuju i čitaju. Stoga je u petak, 11.4. ove godine bio poseban dan za većinu naših učenika. Taj dan u posjet nam je došao upravo pisac Tito Bilopavlović. Svi od prvog do osmog razreda okupili smo se u učionici 5. razreda i s nestrpljenjem čekali dolazak našeg gosta.

Svatko od nas je zamišljao kako bi mogao izgledati, kakav bi mogao biti i onda je ušao. Stariji gospodin, nižeg rasta sa štapom u ruci koji je za početak uzeo kedu i na ploči nacrtao svoju karikaturu kojoj smo se svi od srca nasmijali, a onda je počeo sa šalama na svoj račun pričati o svom životu, radu, stvaralaštvu.

Pročitao nam je pjesmicu koju su mu napisale njegove dvije kćerke. Ta me pjesmica jako dirnula. Bila je jako lijepa i prepuna osjećaja. Svi smo pažljivo slušali sve te priče i dogodovštine iako su neke od njih bile pomalo neumjesne za našu dob.

Na kraju predstavljanje gosp. Tito nam je dao priliku da mu postavljamo pitanja. Učenici su bili jako radoznali pa smo izdvojili nekoliko pitanja koja su mu postavljali.

Učenici: Vidate li se još sa svojim prijateljima s ciglane?

Gosp. Tito: Ne, nakon osnovne škole samo sam jednom sreo dvoje svojih starih

prijatelja. Sve nas je život rasuo na različite strane.

Učenici: Jeste li još bili zaljubljeni u Anicu nakon nesretne ljubavi s njom?

Gosp. Tito: Jesam, još sam dugo bio u nju zaljubljen.

Učenici: Možete li usporediti djetinjstvo današnje djece sa vašim djetinjstvom?

Gosp. Tito: Mogu. Prije su djeca imala manje igračaka pa su ih sama izrađivala i smišljala različite igre, dok današnja djeca imaju jako puno igračaka i svakakvih drugih zanimacija, a ipak im je dosadno.

Učenici: Zašto ste knjigu nazvali baš „Paunaš“?

Gosp. Tito: Zato jer mi je to najdraža priča u knjizi.

Prije samog odlaska gosp. Tito je prodavao svoje knjige, a svi koji su ih kupili dobili su i posvetu za uspomenu na ovaj susret.

Hvala Vam gosp. Tito na dolasku a i na svim Vašim djelima.

Paula Vulić , 5. raz.

Iako se na području Velebita nalaze mnoge biljne i životinjske vrste koje su vrijedne spomena, mi smo Vam za ovaj broj odlučili predstaviti dvije. Nadamo se da će naš časopis dugo poživjeti pa da će sve ostale vrste također dobiti svoju stranicu u njemu.

MRKI MEDVJED

Mrki medvjed (*Ursus arctos*) je zvijer iz porodice medvjeda. Ova vrsta ima više podvrsta, između ostalih grizli i kodijak. Ova zvijer je danas u zapadnoj Europi gotovo istrijebljena, a preostale populacije su male i međusobno odvojene. Nekada je mrki medvjed obitavao u cijeloj Euroaziji i Sjevernoj Americi, osim Islanda i sredozemnih otoka Sardinije, Korzike i Cipra.

Ima zdepasto tijelo koje završava kratkim repom, šiljastu njušku i zaobljene uši te oštre zube. Može odvući plijen težak 300kg. Po prehrani je svejed. Ne spava pravi zimski san jer se lako može probuditi. Ženke su sposobne razmnožavati se u dobi od 5 – 7 godina, a mužjaci nekoliko godina kasnije. Obično se okote dva mladunca koji su u početku slijepi.

S obzirom da je i on zaštićena vrsta u našoj zemlji, rijetko ga se sreće u prirodnom staništu, ali kažu ako ga sretnete trebate biti tihi da Vas ne primijeti, a ako trebate bježati, bježite nizbrdo jer je tu najnespretniji, iako se meni, barem na televiziji ne čini ni tada nespretnan.

Biljne i životinjske vrste
moga kraja

VELEBITSKA DEGENIJA

Velebitska degenija (*Degenia Velebitica*) endemska je biljke iz porodice Brassicaceae. Strogo je zaštićena vrst i simbol Hrvatske od 1964.god.. Nalazi se na kovanici od 50 lipa, na poštanskoj marki, a po njoj je nazvana i novinarska nagrada koja se dodjeljuje na Dan planeta Zemlja 22.4. za najbolji autorski rad o zaštiti okoliša. Najrjeđa je biljke u Hrvatskoj. Može se naći na velebitskim planinskim točilima, ali i u pukotinama stijena. Dosada je pronađena na samo tri mjesta. Dva su u južnom Velebitu i jedan na srednjem Velebitu. S tih mjesta je presađena na još neke lokacije na Velebitu. Velebitska degenija nježna je i skromna biljka, niska trajnica. Stabljika je visoka desetak centimetara. Listovi su uski, kopljasti, ušiljena vrha, skupljeni u rozete i srebrnasto- bijeli. Cvjeta u svibnju i lipnju. Ima lijepe žute cvjetove. Može se uzgajati na krškom području, ali nije dugo živeća i mora se stalno obnavljati.

Osim lijepog izgleda u narodu se ne koristi ni za kakve pripravke pa se smatra da nema ljekovita svojstva. Preporučamo Vam ako je negdje slučajno vidite ne berite je jer su kazne za to oooogromne.

Petra Maruna 7. raz.

EKO SKUPINA

U našoj školi, već nekoliko godina, učenici se uključuju u rad Eko skupine. Naš glavni zadatak je uređenje okoliša i uzgoj ukrasnih biljaka.

Uspješno održavamo i njeujemo raznovrsno sobno bilje – lončanice. Imamo preko 50 vrsta ukrasnih biljaka - lončanica. Tijekom cijele godine ukras su unutarnjem prostoru naše škole svojim uočljivim cvjetovima i listovima. Često smo za svoj rad dobivali pohvale od posjetitelja škole.

U okolišu škole sadili smo ukrasne grmove i trajnice. Najviše uspjeha imali smo u uzgoju lavande.

Ove školske godine u skupinu je uključeno više učenika petog i šestog razreda.

Voditelj skupine je učiteljica Mara Šarlija.

SKUPINE

ETNO KUTAK

U našoj školi djeluje Etno skupina koju vodi prof. Marina Šarlija. Zadatak Etno skupine je otkrivanje etno baštine našeg zavičaja te poticanje svijesti o vrijednosti tradicijske etno baštine u doba sveprisutne globalizacije.

STARINSKA ŠKRINJA

U školi postoji etno zbirka predmeta koja čuva i predstavlja tragove našeg zavičaja i identiteta. Predmeti su se počeli prikupljati nakon Domovinskog rata (1995. godine) donacijama mještana Jasenica. Neki starinski predmeti iz naše etno zbirke su sumprež, bronzin, škrinja, tronožac, mlin za kavu, pržilica za kavu, otvorilo (kalup za sir), pribor za jelo, gvožđa, peka, češljagija, kolijevka...

Osim prikupljanja starih predmeta etno skupina bavi se i prikupljanjem starih riječi, recepata i pomalo zaboravljenih običaja.

Evo nekoliko već zaboravljenih riječi koje su svakodnevno upotrebljavali naši djedovi i bake:
 sumprež = pegla , šos = suknja ,
 divaniti = govoriti , ćikara = šalica ,
 crljen = crven , vrći = staviti , balatura = terasa , odija = išao ...

Etno skupina sudjelovala je na Županijskoj smotri tradicijske baštine osnovnih i srednjih škola Zadarske županije u Polači 14. 04. 2011. g. Predstavila je narodnu baštinu svoga zavičaja.

SUMPREŽ

SKUPINE

FOLKLORNA SKUPINA

Mješovita folklorna skupina učenika razredne nastave okupljena oko mentorice Jelene Matković, učiteljice razredne nastave.

Mješovita folklorna skupina osnovana je na početku školske godine 2009/2010 u krilu školskog kurikulumu i počela je s radom kroz slobodne aktivnosti, a zbog povećanog obima posla i zanimanja učenika za taj vid stvaranja i izražavanja i kroz izvannastavne aktivnosti.

Ciljevi rada i razlozi formiranja ove skupine bili su očuvanje i njegovanje tradicijske baštine u širokom spektru njene raznovrsnosti, kao što je arhaični govor i zaboravljene riječi i izrazi, pjesme, plesovi i kola, običaji, način života, oživljavanje raznih životnih situacija kroz igrokaze ili kraće skečeve, tradicionalna udvaranja, sijela, svetkovanja, sajmovanja...

Odmah, na svom prvom javnom predstavljanju na tradicionalnoj božićnoj priredbi u školi, privukli su pozornost svojom originalnošću, talentom, zaigranošću i svježinom nastupa.

Svaki njihov daljnji nastup bila je potvrda dobro zamišljenog projekta i rasta njihove popularnosti.

Izdvojit ćemo samo najvažnije nastupe u kojima su prijatelji i gosti škole, kao i sudionici raznih manifestacija, mogli uživati:

24. 09.2010. Integrirani radni dan u našoj školi

24.09.2010. Nastup povodom proslave Dana općine Jasenice

25.09.2010. Svečanost povodom otkrivanja spomen ploče pjesniku Borisu Maruni povodom sedamdesetogodišnjice njegova rođenja.

25.09.2010. Uveličali i razveselili svadbenu svečanost

23.12.2010. Božićna svečanost u školi

27.01.2011. Nastup na LIDRANU u Zemuniku

13.03.2010. Sudjelovanje u TV-e emisiji „Moje skitnje“ televizije VOX

14.04.2011. Zapažen nastup na Smotri tradicijske baštine u Polači

Nadamo se i nestrpljivo iščekujemo još poneko ugodno iznenađenje iz ove „male čarobne kutije sjećanja“ i znamo da nas neće razočarati „uostalom kao ni vas dragi naši čitatelji. Pozdrav.

Za JASEN, s ponosom tekst priredio T.K.

ZELENVIJESTI

Jutros je trava bila gusta,
Pa su je pošišala kravlja usta.
Sinoć je kupus bio sladak,
Pa je zeko na nj izvršio atak.

S grana se čuje ptičji poj
A s livada ori pastirov zov,
Šušti, šušti ispod stabla lišće,
A Ježurka ježić u šapici jabuku stišće.

Jutros na travi blista,
Prekrasna rosa čista.
Plavi cvijet rosom plače,
Zelen nije pa ne zna šta će.

Probudio se medo gladan ko pas,
Šumom šeće, brunda i traži spas.
Tulipani su procvjetali,
A pčelama pelud fali.

To su novosti iz našeg gaja
Koje je objavila svraka 1. Maja.
Te novost nisu ni vodenvijesti, ni
zemljovijesti
Nego su samo ZELENVIJESTI.

Paula Vulić , 5. raz.

ZIMA

Kad jesenji dani prođu
I zimski dani dođu
Samo mislim koliko zima
Snijega ima

Zimski mjeseci su hladni
A poslovi nisu radni
Ljudi se u kućama griju
I svoje lice blagom vodom miju.

Zimski dani, a ne znam što ću reći
Al' moja mama će finu hranu peći.
Brrrrrr! Ta zima
Ne znam koliko hladnoće ima.

Ta hladna zima
cijelim svijetom šiba
kao da je netko goni.

Likovno - literarni kutak

Zimski dani će proći
I proljetni dan će doći.

Josip Matek , 5. raz.

ZIMA

Zima su dani
Kad se Božić slavi
Ima puno snijega
Al' i ljudima treba lijeka.

Nova godina nam dolazi
I Božić nam brzo prolazi.
Tri kralja prate zvijezdu sjajnu
A djeca spavaju uz priču bajnu.

Marko Baričević , 5.raz.

ZIMA

Jesen je prošla
Zima je došla

Svi se skupa smijemo
A uz to se grijemo

Ovdje je hladno
Al' snijega nema.

Naše selo nije kao bajka
Jer to ne čini priroda majka.

Djeca idu u školu iz dana u dan
Al' to im nije baš neki san.

Jure Baričević , 5.raz.

ZIMA

Ljudi se vesele
Brjegovi se bijele.
Zima bijelom haljinom
Pokrila je sve.

Ulice,
Šume i kućice.
Djeca se vesele i igraju.
Zima u bijeloj boji
Ponosno stoji.

Mrzne djeci prstiće i ručice.
Zima blagdane nosi
Djeda Mraz će nam doći.

Josip Josipović , 5. raz.

BOŽIĆ

Božić je dan
Kad je Isusu rođendan,
Ljudi Božić slave
I jasllice prave.

Vesele se djeca
Ujutro kad se dignu
Jer darovi pod bor
U ponoć im stignu.

Na Badnju noć
U crkvu se mora poć'
Jer će Spasitelj doć'
I dati nam moć!

Marko Baričević , 5. raz.

BURA

Kad je vani hladno i sve se bijeli
Tada bura grane stabla dijeli
Bura puše i sve pred sobom lomi
Ne štedi ona ni onog koga voli

Velebit divni u tom je podržava
Leđa buri on pridržava
Dok bura sunce skriva
Velebit ni njoj ne da mira

Bura hladnoću u kosti tjera
Nikad ne znaš što ona smjera
Čovjek od bure jači nije
A Velebit ljudima glasno se smije.

Magdalena Šarlija , 6. raz.

LJUBAV

Pišem ti ovo ljubavno pismo
Iako znam da zajedno nismo
Šaljem ti pozdrav, šaljem ti ljubav
Jer naša su srca uvijek skupa.
U mojim mislima često se javljaš

Likovno - literarni kutak

I zato te nikad ne zaboravljam.

Marko Baričević , 5. raz.

OD SVIH NAŠIH MOĆI LJUBAV JE NAJVIŠA, NAJDIVNIJA

Ljubav je moćna i sočna
Ona donosi radost
I sve vraća u mladost.

Ona je ljepša od svake vile
I jača od svake sile.
Slađa je i od meda
I od svakog sladoleda.

To je sreća
koja je sve veća,
za sve ljude svijeta
ona je poput cvijeta.

Paula Vulić , 5. raz.

MORE

More, o more plavo more
povedi me sa sobom ti,
u velike dubine! Vodi me
do grebena, do koralja
da vidim morskog kralja.

Povedi me kad bura puše
pokaži mi, more, gdje su izgubljene duše
gdje su potonuli brodovi
i snovi što se ruše.

Krenimo more zajedno u morske dubine
zajedno na morskim valima
da vidimo krajeve daleke
s nepreglednim stijenama i pješćanim
žalima.

Josip Matek , 5. Raz.

Andela Knežević, 1.r

Marta Baričević, 2.r.

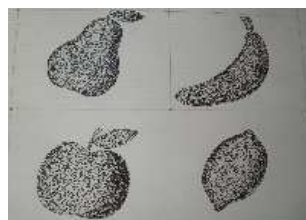
Likovno - litararni kutak

Lucija Basa, 7.r

Eva Šarlija, 5.r

Nikola Josipović, 6.r

Ivan Rončević, 8.r

Frane Zubak, 3.r

Patrik Maruna, 3.r

Josip Šarlija, 8.r

Petra Maruna, 7.r

Martina Baričević, 2.r

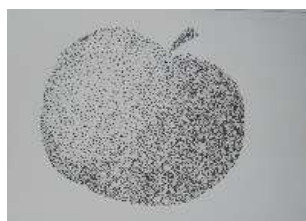
Magdalena Baričević, 8.r

Vita Ražov, 3.r.

Magdalena Šimičević, 1.r

Klara Vulić, 6.r

Mile Šarlija, 5.r

Kreativna radionica, 3.r

Stipe Šimićević, 2.r

Toni Šimićević, 4.r

Matteo Miškulin, 4.r

LJUBIČASTA BOJA

Ljubičica ljubičasta u proljeće cvjeta,
A mala pčela oko nje lijeta.
Meni je najljepša ljubičasta boja
I ta će boja uvijek biti moja.

Sara Nekić , 2. raz.

Likovno - literarni kutak

MOJA SIMPATIJA

Kao najljepši cvijet što u travi niče,
poput kapi kiše što se po dlanu miče,
kao žuto sunce što na nebu sja,
toliko je lijepa moja simpatija.

Kao plavo more što valove koči,
poput zlatne zvijezde blistaju mu oči.
Kao planina što kroz krošnje lice mije,
toliko je meni stalo do moje simpatije.

Kao mala ptica što u gnijezdu plače,
poput žute pčele koja po cvijetu skače.
Kao vukovi što u mjesec viju
toliko volim svoju simpatiju.

Magdalena Šarlija , 6. raz.

MORE

More koje
govori valom

Izgleda kao
nebo plavo

Njegovi vali
udaraju o hrid

Što mi hoće
reći s tim?

More, more veliko prostranstvo,
ja ti se divim
i volim te jako!

Ti si moje najveće blago!

Ivan Maruna , 5. Raz.

STOLNO TENISKI TURNIR

Pehar za osvojeno drugo mjesto

17. prosinca 2010. godine Ivana Maruna, Antonija Baričević i Magdalena Baričević, učenice osmog razreda išle su na natjecanje iz stolnog tenisa. Oko 8.30 krenule smo iz škole s pedagogom Vedranom Mijolovićem u Zadar. Ubrzo smo stigle kod Bagatove dvorane. S malom tremom ušle smo u dvoranu i počele se zagrijavati, što nam je dobro došlo jer je u dvorani bilo jako hladno. U dvorani su bile još dvije djevojčice, a ubrzo im se pridružila i kolegica, koja je inače svjetska prvakinja u stolnom tenisu. Očekivali smo još natjecateljica, ali nitko nije dolazio. Bilo nam je čudno, ali natjecanje je svejedno počelo.

Mi smo svoje setove brzo odigrale jer nijedna od nas nije dobila nijedan set. Nismo se nadale peharu, jer smo izgubile, ali s obzirom da su se na turnir odazvale samo dvije škole zauzele smo drugo mjesto i u školu se vratile s peharom. Tako smo i mi upisane u športske anale naše škole, ionako svi uvijek kažu „Važno je sudjelovati“ a mi smo sudjelovale.

Magdalena Baričević, 8. raz.

NOGOMETNI TURNIR

Idemo dalje !

Dana 8. veljače 2011. god. naša škola bila je domaćin školskog natjecanja u nogometu u skupini sjever. Osim naše škole sudjelovale su O.Š. Nikole Tesle, Gračac, O.Š. Obrovac; O.Š. Starigrad, Starigrad – Paklenica. Dečki iz Obrovca su imali plavi dres, Gračac kockasti-hrvatski, a Starigrad crno-bijeli. Turnir je počeo u 10:30. Najprije su igrali predstavnici naše škole protiv dečki iz Obrovca, ali naravno naši su bili bolji i pobijedili 3:2. Tom pobjedom naši su osigurali prvo ili drugo mjesto. Nakon toga su dečki iz Starigrada pobijedili dečke iz Gračaca pa smo tako u finalu završili sa Starigradom. Ta zadnja

SPORT

utakmica je bila jako teška, ali naši su ipak pravi profesionalci i pobijedili su 3:2 te tako osvojili prvo mjesto u skupini sjever i prošli na slijedeći krug natjecanja, županijsko natjecanje.

Poredak je bio slijedeći :

1. O.Š. Petra Zoranića, Jasenice
2. O.Š. Starigrad, Starigrad – Paklenica
3. O.Š. Obrovac, Obrovac
4. O.Š. Nikole Tesle, Gračac

Za našu školu igrali su: David Basa 8. raz; Ante Nekić 7.raz; Filip Nekić 8. raz; Ante Baričević 7. raz; Ivan Baričević 7.raz ; Danijel Baričević 8.raz; Ivan Rončević 8.raz; Tomislav Baričević 8. raz; i Josip Šarlija 8. raz.

Bravo dečki! Najbolji ste !

Nikolina Maruna, 7. raz.

NAŠI NOGOMETAŠI U POLIČNIKU

Nakon pobjeda i prolaza u viši rang natjecanja stigao je i taj dan. Naša nogometna ekipa u jutarnjim satima krenula je autima prema Poličniku gdje su nas čekale još tri momčadi iz škola iz Pridrage, Poličnika i Ražanca. Na žalost ovaj put se nismo uspjeli plasirati u nastavak natjecanja izgubivši 3:1 od Poličnika, koji su i jedini nastavili natjecanje.

Tomislav Baričević, 8.raz.

TERENSKA NASTAVA U HIDROELEKTRANU „MUŠKOVCI“

Ove godine učenici od 6. – 8. razreda naše škole 3. studenog, u sklopu nastave tehničke kulture i zemljopisa, posjetili su Hidroelektranu Velebit. Krenuli smo oko 8.30. Vrijeme nas nije baš poslužilo i do zadnjeg trenutka su nastavnici razmišljali hoćemo li uopće ići, ali na kraju smo ipak krenuli. Brzo smo stigli do hidroelektrane, a putem smo vidjeli i veliku cijev kroz koju, prirodnim padom prolazi voda koja pokreće turbine, koje proizvode energiju. Najprije smo posjetili veliki ured iz kojeg se upravlja cijelom elektranom. Stvarno je „velik“, bio taj Tesla, što je samo stvorio!? Vidjeli smo i akumulacijsko jezero. To su nam sve lijepo objasnili ljudi koji tamo rade. Na kraju smo, držeći kišobrane, vidjeli dalekovode koji vode struju do velikih gradova. Budući da je padala kiša brzo smo se vratili do autobusa i krenuli do slapova Zrmanje, ali smo se zbog radova na cesti morali vratiti, stoga smo otišli na rijeku Krupu. Tamo smo, osim prekrasnog krajolika, vidjeli i pravoslavni samostan. Na povratku smo neplanirano posjetili ZOO kod restorana „Anita“ u Zatonu Obrovačkom, jer nam se pokvario autobus pa smo čekali oko sat vremena i onda krenuli put kuće. Stigli smo oko 15:00. Terenska nastava je bila jako poučna i zanimljiva, jedino nismo imali sreće s prijevozom.

Petra Maruna, 7. raz.

PUTOPISI

IZLET U KARIN

Tako blizu, tako lijepo, a nažalost mnogima nepoznato...

PRVAŠI UPOZNAJU SVOJ KRAJ

Terenska nastava naših prvaša bila je obilazak naše općine i svih mjesta počevši od Modriča, preko Rovanjске, Maslenice, Jasenica i na kraju Zatonu Obrovačkog.

**KRASNO - ZAVIŽAN -
KUTEREVO - GACKA DOLINA
TERENSKA NASTAVA
UČENIKA OD 5. – 8. RAZREDA**

Pri samoj pomisli na taj kraj svima je bilo jasno da će terenska biti puni pogodak. Tako je i bilo.

11. 5. 2011. u 7.30 krenuli smo s dva autobusa u pratnji nastavnika Nade, Mare, Ruže, Mire, Darka, Renate i Gordane put auto-puta kojim smo za otprilike sat i pol stigli do Otočca. Tu smo sišli s auto puta i krenuli dalje prema Krasnom. Prije samog mjesta, vozeći se kroz šumu jela, zaustavili smo se i pročitali ulomak iz priče „Jela“ koja kao da je i nastala na tom području. Nakon toga nam je nastavnica Nada ispričala o procesu sječe šume i daljnje proizvodnje, što je bio odličan uvod za posjet pilani u Krasnom. U samom mjestu, gdje se nalazi uprava N.P. Sjeverni Velebit razrednici su izišli i kupili ulaznice koje su nam trebale za Zavižan i botanički vrt. Zamolili su djelatnike u upravnoj zgradi da se poslužimo njihovim WC-om što su svi učenici objeručke prihvatili, te smo za nekoliko minuta doslovno preplavili upravnu zgradu. Nakon te pauze smo krenuli dalje prema centru mjesta gdje smo posjetili pilanu.

Gospodin koji nas je dočekao ispričao nam je čime se bave, što sve rade, koliko zaposlenih ima, a zatim nas je uveo u veliku prostoriju u kojoj to sve i rade.

PUTOPISI

Nažalost bila je pauza za doručak pa nismo vidjeli kako rade svi ti strojevi, ali na temelju jako dobrog opisa mogli smo si sve to i sami predočiti. U dvorištu pilane cijelo su se vrijeme izmjenjivali veliki kamioni sa prikolicama dovozeći trupce ili pak odvozeći građu, letve i ostale proizvode.

Nakon pilane krenuli smo put Zavižana. Vozeći se uskim, vijugavim cestama došli smo do bijelog puta pa smo najprije mislili da smo možda pogrešno krenuli, ali smo ipak nastavili dalje i ubrzo stigli do recepcije gdje nas je pozdravio djelatnik N.P. koji je znao da dolazimo.

Uputio nas je dalje do velikog parkinga. U podnožju je dan bio prekrasan, sunčan, ali na Zavižanu smo ipak na jednom mjestu vidjeli snijeg. Gore je puhala bura i bilo je prohladno, ali do planinarskog doma (meteorološke postaje) smo morali pješice pa smo se brzo ugrijali. Gore nas je dočekao gosp. Ante Vukušić koji gore stalno živi i ispričao nam kako radi sama postaja te kako on živi zimi, kad vladaju ekstremni uvjeti. Možemo samo reći: „Svaka čast!“. Prije silaska do botaničkog vrta nastavnica Mara dala nam je informacije o samom parku i botaničkom vrtu, koji nažalost nismo vidjeli u svom punom sjaju jer biljke, radi još relativno niskih temperatura, nisu procvjetale. Ipak, sama ideja uređenja botaničkog vrta je originalna. Svi su zamišljali prostoriju s puno biljaka,

cvijeća, a zapravo smo našli uređene staze u prirodi oko kojih su postavljene info kartice s podacima o svim biljkama vrijednim spomena na tom području.

Nakon botaničkog vrta krenuli smo u svetište u Krasnom. Autobusom smo došli do samog svetišta, ušli u crkvu, gdje nam je nastavnica Ruža ispričala najvažnije o samom svetištu te kako je zapravo izgrađena crkva na tom mjestu. Pomolili smo se, razgledali crkvu i zatim otišli do hotela koji se nalazi pokraj crkve. Djeca su opet morala na WC, neki su bili žedni, gladni pa smo tu napravili pauzu, popili piće i onda se uputili u Kuterevo.

Taj dio nastave trebala je odraditi nastavnica Gordana, ali smo morali platiti ulaznicu od 5 kn po osobi u što je uključen i vodič. Vodiči su zapravo volonteri iz cijelog svijeta te smo mi za vodiča dobili jednu mladu curu, iz Njemačke s kojom smo počeli najprije komunicirati na engleskom jeziku, ali kad je rekla da dolazi iz Njemačke rekli smo joj da može pričati na svom materinjem jeziku, budući da su naši učenici dvojezičari. Tako su imali priliku slušati izvornog govornika njemačkog jezika. Cura je pričala polako da je svi razumiju i uglavnom su je razumjeli. Svaka čast djeco, a svaka čast i nastavnicu iz njemačkog jer vas je tako dobro izvježbala. Bilo je već kasno, a pred nama je bio dug put jer smo morali još posjetiti Gacku dolinu. Došli smo do izvora Gacke, okruženog prekrasnim zelenilom, starim drvenim mostovima i mlinicama, gdje nam je nastavnica Renata izložila najvažnije stvari vezane za to područje. Zaista prekrasan kraj.

Nakon toga smo krenuli kući. U našem autobusu je atmosfera bila odlična. Pjevali smo, smijali se, bili veseli i prštali od zadovoljstva što smo uspjeli napraviti sve što smo na početku zacrtali. Oko 20.30 sretno smo stigli na isto mjesto s kojeg smo rano jutros krenuli.

Na kraju ovog dugog dana mogli smo samo zaključiti da je bilo super.

PUTOPISI

TERENSKA NASTAVA – POSJET NP PAKLENICA – UČENICI OD 1. – 4. r

Dana 19.4.2011. smo mi, učenici od prvog do četvrtog razreda, krenuli u Nacionalni park Paklenicu na terensku nastavu. S nama su išli i naše nastavnice (Antonija, Natalija, Ruža, Veronika, Dijana i naš pedagog Tonči). Autobusom smo se dovezli do ulaza u N.P. gdje nas je dočekao vodič. Pješačili smo oko dva sata, a usput nam je vodič objašnjavao i upoznavao nas sa svim ljepotama parka. Napravili smo pauzu ispod jedne divlje kruške gdje smo i doručkovali, a zatim opet krenuli dalje. Priroda je bila prekrasna, zelena, a nigdje nije bilo smeća. Sreli smo i puno planinara i vidjeli penjače koji se spretno penju po visokim pakleničkim stijenama. Kad sam se vratila kući svima sam ispričala kako mi se svidjela terenska nastava i kako je tamo lijepo, stoga bih jednog dana htjela opet posjetiti N.P. Paklenicu.

Sara Nekić, 2. Raz.

RIHANNA

Ime:Robyn, Rihanna
Prezime: Fenty
Nadimak:RiRi
Datum rođenja:20 Veljača 1988
Mjesto rođenja: Saint Michael, Barbados
Visina i težina:175cm, 53kg
Skolovanje:Combermere High School
Obitelj:-Otac Ronald i mama Monica
Brat/sestra:Dva Brata 9 i 15 godina (Rajad, Rorrey)
Omiljen film: "Napoleon Dynamite"
Glazba : Reggae, hip-hop i R&B
Aktualni album: Good girl gone bad
Naj boja: zelena
Naj glumica: Jessica Alba i Halle BerryFavorite
Naj glumac: Terrence Howard i Denzel Washington
Naj desert: torta od sira i sladoled od čokolade
Kućni ljubimci:kornjača, pas Marley i DJ

Rihanna je rođena kao Robyn Rihanna Fenty, 1988. godine na Barbadosu, a kao 17-godišnjakinja zapela je za uho (i oko) šefovima Def Jam Recordsa, na čije je predsjedničko mjesto upravo tada sjeo Jay-Z. On je odmah ugovorio audiciju te nošen željom za ponavljanjem uspjeha koje su dancehall ikone poput Seana Paula, Shaggyja i Elephant Mana postigle u mainstreamu odlučio angažirati mladu žensku inačicu lajavcima iz Kingstona.

'Stajala sam u hodniku i tresla se. Vidjela sam komad Jay-Z-jevog lica na dnu hodnika i počela sam vikati: „O, moj bože! Nikada nisam upoznala slavnu osobu, a upoznati slavnu osobu koja je usto i predsjednik diskografske kuće, to je bilo ludo!“, priča oduševljena Rihanna, koja je do danas imala prilike itekako ispuniti svoj vizualni herbarij licima celebrityja s kojima je zatulumarila kao uspješna mlada pop zvijezda. Prije nego je dogurala do

GLAZBA

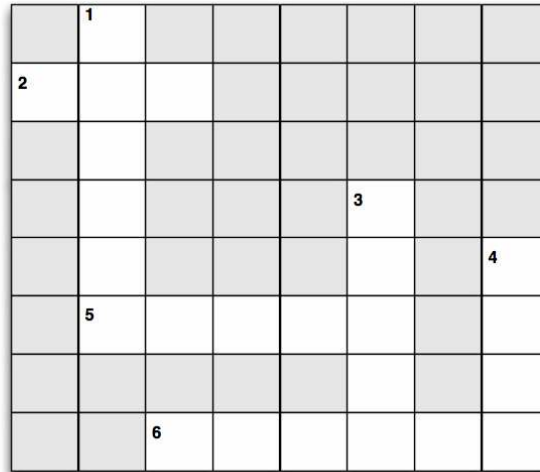
ovog statusa u rodnom St. Michaelu još je početkom 2005. godine pohađala srednju školu i živjela jednostavnim životom, usput pobjeđujući na natjecanjima za ljepotu i lokalne talente. Prvi ju je iz anonimnosti iskopao Evan Rogers (koji je s partnerom Carlom Strukenom producirao hitove za imena kakva su Christina Aguilera i Kelly Clarkson), i to za vrijeme ljetovanja u Rihanninom rodnom gradu. Ponijevši njezine snimke u New York, započeo je povijest, a od djevojke koja se hvalila utjecajima koji su na nju imale Beyonce, Alicia Keys i Mariah Carey, te sposobnošću miješanja R&B-ja, hip hopa, reggaea i dancehalla, nastala je zvijezda s albumima koji... pa, miješaju R&B, hip hop, reggae i dancehall, katkada na fantastičan, katkada na slabašan način.

Adresa Rihanne ako joj želite pisati:
 Island Records
 825 Eight Avenue
 New York, NY 10019

Ivana Maruna, 6.r.
 Magdalena Šarlija, 6.r.

English corner

CLUES

- 6 → Color Of Sun
- 2 → Color Of Apple
- 5 → Color Of Teeth

- 4 ↓ Color Of Sky
- 1 ↓ Color Of Lemon
- 3 ↓ Color Of Leaf

Can you find 20 words hidden in the grid? They might be horizontal or vertical

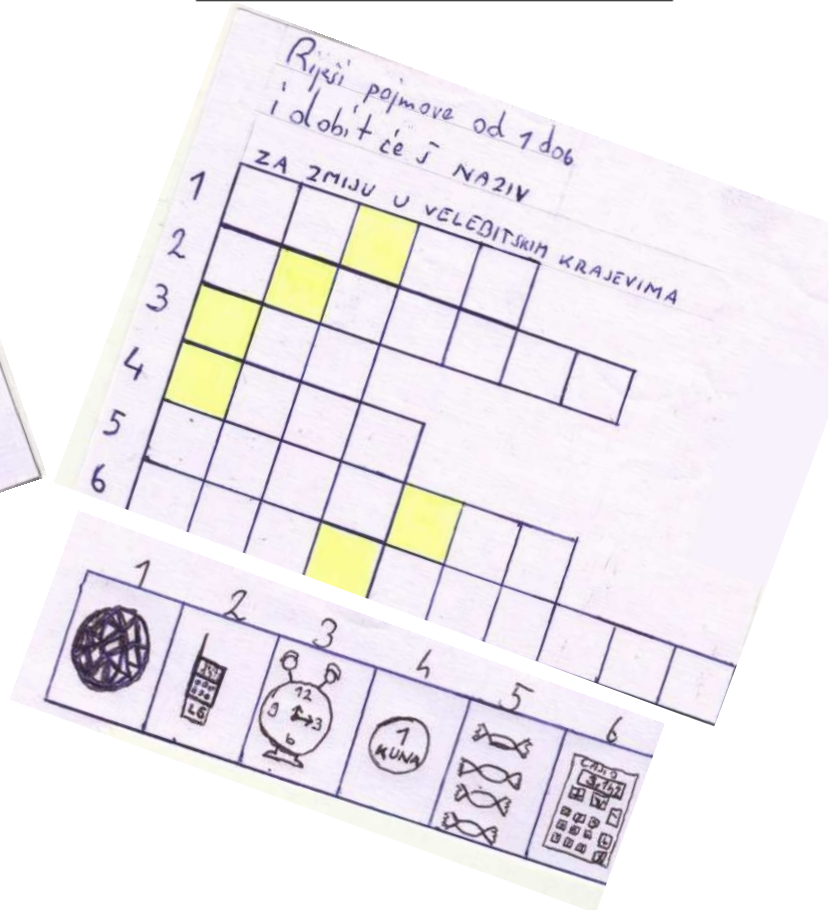
ART, COMPUTERS, GEOGRAPHY, GRADE,
 HAWAII, HOKULANI,
 HONOLULU, MAP SKILLS, MATH, MRS
 HARRISON, MUSIC,
 NEWS ARTICLES, PE, READING, ROOM B13,
 SCHOOL, SCIENCE,
 SECOND, SPELLING, WRITING

Zabavni kutak

KVIZ

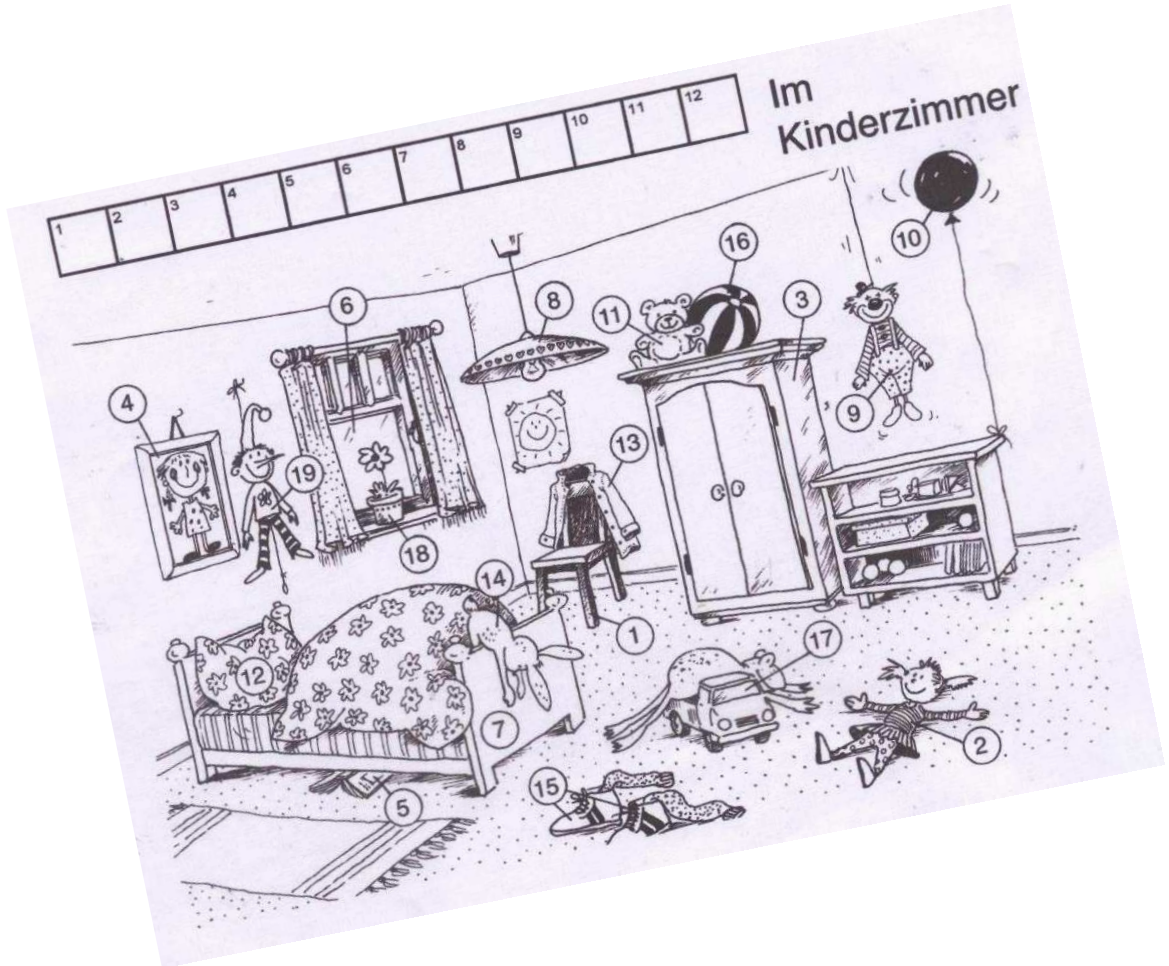
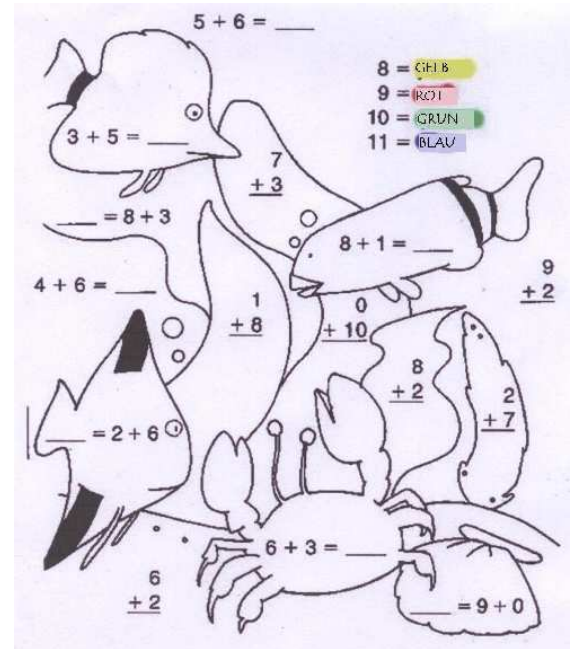
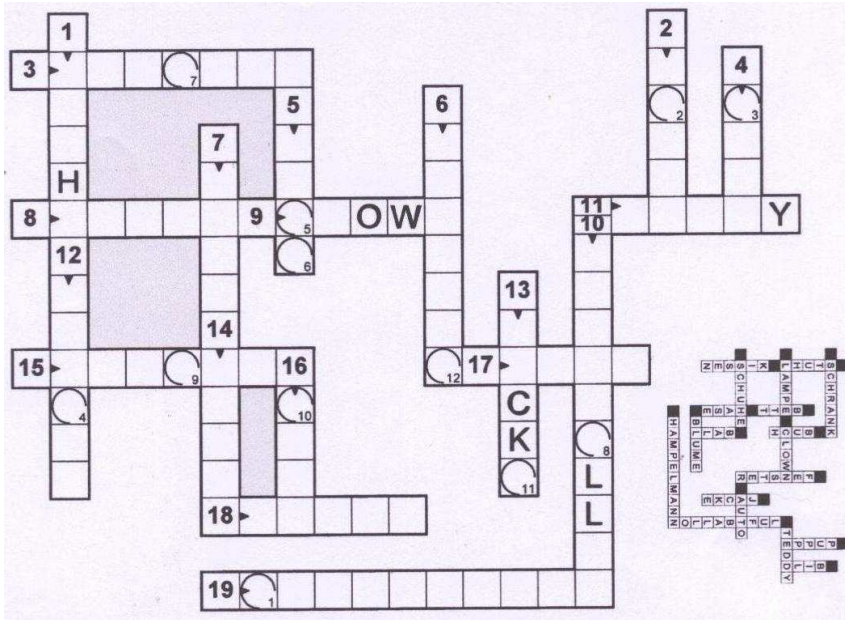
- U koje godišnje doba zec bude bijel poput snijega?
 - ljeti
 - zimi
 - u proljeće
 - u jesen
- Koja od navedenih životinja može svijetliti u mraku?
 - muha
 - pčela
 - komarac
 - krijesnica
- Kako se životinje kreću zrakom?
 - avionom
 - helikopterom
 - mahanjem krila i lebdenjem
 - raketom
- Koja životinja može mijenjati i prilagoditi svoju boju okoliša?
 - svinja
 - pas
 - papagaj
 - kameleon

- Kako se naziva ličinka žabe?
 - žabica
 - žapčić
 - gatalinka
 - punoglavac
- Koja od ovih životinja ima rogove?
 - konj
 - zebra
 - jelen
 - deva
- Mesojedi se hrane?
 - mesom
 - biljem
 - cvijećem
 - travom
- Kitovi i dupini pripadaju ...?
 - ribama
 - sisavcima
 - kukcima
 - pticama

Ante Baričević, Ivana Maruna,
Magdalena Šarlija, 6.r

Deutschecke

Školski sat u knjižnici: Radionica *Moja prva slikovnica*

Nakon čitanja priče *Plesna haljina žutog maslačka* Sunčane Škirnjarić. Učenici su izrađivali jednu stranicu slikovnice i nastala je slikovnica *Proljetni bal*.

Osmaši – generacija 2010./2011.

Baričević Antonija, Baričević Danijel, Baričević Dario, Baričević Magdalena, Baričević Tomislav, Basa David, Basa Josip, Bužonja Claudia, Crnčić Anđelo, Knežević Danira, Knežević Dino, Maruna Adriana, Maruna Ivana, Maruna Mislav, Nekić Filip, Rončević Ivan, Šarlija Josip, Šarlija Katarina, Vulić Petra i razrednica Nada Baričević

Strip: Ivana Maruna, 8.r
Naslovnica: Matija Pavlič, 6.r